

АНАЛІЗ ТА УЗАГАЛЬНЕННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ АПРОБАЦІЇ МОДЕЛІ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ БАГАТОПРОФІЛЬНИМ ЗАКЛАДОМ ПОЗАШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

Мосякова Ірина Юліївна

*Центр творчості дітей та юнацтва «Шевченківець»
Україна*

Система управління багатoproфільним закладом позашкільної освіти та впровадження її авторської моделі (рис. 1) будувалася на таких принципах здійснення інноваційних процесів у системі державно-громадського управління закладом позашкільної освіти.

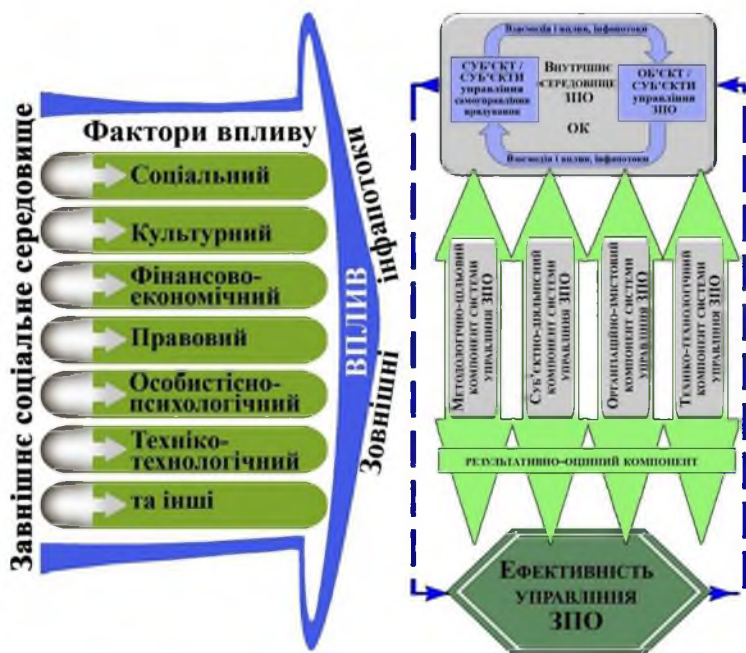

Рис. 1. Модель системи управління багатoproфільним закладом позашкільної освіти як відкритою соціальною системою

Примітки:

1. ЗПО – заклад позашкільної освіти.
2. ОК – організаційна культура.

Це: принцип управління інноваційними змінами стану системи позашкільної освіти, що орієнтують керівників і педагогів на необхідність

свідомої діяльності під час переходу від одного стану системи позашкільної освіти до іншого, оскільки зміна стану системи, в якій відбуваються інноваційні процеси, є основним показником інноваційного процесу;

- принцип переходу від стихійних механізмів до свідомо керованих, тобто модернізація системи позашкільної освіти передбачає визначення й апробацію ефективних механізмів свідомого управління, зміну змісту та організаційних форм позашкільної освіти;

- принцип інформаційного, матеріально-технічного і кадрового забезпечення інноваційних процесів;

- принципи прогнозування і незворотних структурних змін в інноваційному соціально-педагогічному середовищі через уникнення можливої дестабілізації за рахунок збереження його цілісності та його адаптивних можливостей;

- принципи посилення стійкості інноваційних процесів, які характеризуються ефективністю організації й механізмом реалізації інноваційних процесів;

- принципи демократизації та дитиноцентризму, які передбачають гуманізацію освітнього та управлінського процесів, делегування прав і повноважень їх учасникам у процес партнерської суб'єкт-суб'єктної взаємодії керівника-педагога-вихованця-батьків-представників громади;

- принципи державно-громадського управління, які передбачають участь громадських структур у плануванні роботи, її організації, контролі та співуправлінні, а також самоврядуванні здобутків.

Самоврядування здобувачів позашкільної освіти – добровільне об'єднання вихованців (учнів) і слухачів, мета якого – сформувати у дітей вміння господарювати у закладі позашкільної освіти, у гуртку, студії, творчому колективі тощо, вміння співпрацювати на принципах партнерства, гласності, демократизму з учнівським, педагогічним та батьківським колективом Центру творчості.

Діяльність органів дитячого самоврядування в закладі позашкільної освіти сприяє згуртуванню дитячого колективу, розвитку громадянської позиції, процесу соціалізації вихованців (учнів) і слухачів, більш ефективному їх входженню в доросле життя. Центр творчості керується інтересами й потребами дітей, прагне стати осередком, де здобувачі позашкільної освіти не лише навчаються, а й стають особистостями, живуть повноцінним, духовним життям.

Інноваційною в системі позашкільної освіти буде також діяльність з модернізації чи осучаснення освітньої практики шляхом розширення та запровадження нових напрямів позашкільної освіти, створення освітніх програм з позашкільної освіти нового покоління, запровадження ефективних способів і засобів досягнення цілей позашкільної освіти.

Розглянемо структуру та зміст освітньої програми (табл. 1).

Таблиця 1

Структура та зміст освітньої програми

Модуль перший	Характеристика закладу позашкільної освіти або повна інформаційна довідка
Модуль другий	Аналітичне обґрунтування освітньої програми закладу: опис

Продовження табл. 1

	інтересів, запитів і потреб дітей, батьків, соціуму в сфері позашкільної освіти; оцінка поточного стану освітнього процесу та умови для його подальшого розвитку; виділення проблем, на вирішення яких спрямовуються зусилля педагогічного колективу закладу позашкільної освіти
Модуль третій	Провідні концептуальні підходи; пріоритети позашкільної освіти, філософія позашкільної освіти, цілі і завдання освітньої діяльності за закладу позашкільної освіти
Модуль четвертий	Мережа; вибраний з наявних пропозицій або самостійно розроблений навчальний план закладу позашкільної освіти (за освітніми рівнями відповідно напрямів позашкільної освіти), який регламентує освітній процес.
Модуль п'ятий	Особливості організації освітнього процесу, взаємозумовленості і наступності у рівнях класифікації гуртків, секцій, студій та інших творчих об'єднань (початковий, основний, вищий), змісту освіти, форм організації діяльності, педагогічних технологій, системи формування компетентностей у здобувачів позашкільної освіти
Модуль шостий	Організація дослідно-експериментальної роботи в закладі позашкільної освіти та карта інноваційної діяльності (для закладів, які залучені до експериментальної діяльності різних рівнів)
Модуль сьомий	Психолого-педагогічний і методичний супровід реалізації освітньої програми та створення інклюзивного освітнього середовища в закладі позашкільної освіти
Модуль восьмий	Управління реалізацією освітньої програми закладу позашкільної освіти за результатами комплексного моніторингу
Модуль дев'ятий	Критерії визначення результативності реалізації освітньої програми закладу позашкільної освіти. Модель випускника закладу позашкільної освіти

Продуктами інноваційної діяльності стануть нововведення або новоутворення, новації, які спроможні будуть позитивно змінювати систему позашкільної освіти, визначатимуть її розвиток і характеризуватимуться новим чи вдосконаленим змістом позашкільної освіти, засобами навчання, виховання, освітніми моделями та адекватними їм системами управління, зафіксованими у формах, придатних для апробації, розповсюдження та освоєння за умови ефективного державно-громадського управління та управління розвитком педагогічних кадрів.

Основними джерелами інноваційних ідей розвитку позашкільної освіти в ході дослідно-експериментальної роботи виступають: потреби держави і соціальне замовлення суспільства; досягнення й розробки з психології, педагогіки, соціології, інших наук про людину; напрацювання педагогічної тематики; власний професійний досвід педагогів, практичне педагогічне мислення; аналіз результату організації освітнього процесу і процесу функціонування закладу позашкільної освіти; аналіз психолого-педагогічної літератури, періодичних видань.

Успіх модернізаційних змін вирішальною мірою залежить від того, наскільки вдасться керівникам ЗПО вмотивувати творчий потенціал педагогічних працівників, які ним працюють у закладі позашкільної освіти.

Як свідчить практика на Всеукраїнському рівні та інноваційна діяльність сприяють модернізації позашкільної освіти. Адже нині в позашкільній освіті, яка, безперечно, є невід'ємним складником системи освіти, змінюються

пріоритети в освітньому процесі – на перший план виступає її розвивально-пізнавальна функція; освітнє середовище, де панує ситуація успіху, а освітні перетворення, інновації мають успіх, якщо кожен педагог стане реформатором свого власного навчального досвіду. За таких умов уніфікована освіта, буде знівельована, що вимагала від педагога чіткого виконання змісту, вказівок і інструкцій, і не дозволяла відступати «ні на крок». Перший крок до змін це модернізація й осучаснення змісту позашкільної освіти відповідно до вимог часу, замовлення держави, запитів суспільства. Активне застосування пошукових, дослідницьких методів у роботі педагогів сприятиме інтенсифікації та модернізації процесу розвитку позашкільної освіти.

Список використаних джерел:

1. Мосякова І.Ю. Організаційно-педагогічні засади управління багатопрофільним позашкільним навчальним закладом : дисертація кандидата педагогічних наук : 13.00.06 / Мосякова Ірина Юліївна; - Черкаси, 2018.

ГЕНДЕРНІ ЦІННОСТІ ТА ЇХ РОЛЬ У СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Ільїна Олена Олексіївна

*Комунальний заклад «Харківська гуманітарно-педагогічна Академія»
Харківської обласної ради
Україна*

Категорія цінності, завжди була центральним поняттям в гуманітарних і суспільних науках, починаючи з їх появи. Сучасна ситуація характеризується тим, що повсюди відбувається процес глобалізації, становлення цілісної світової суспільної системи, руйнування «старих», при цьому в наявності відсутність «нових» гендерних цінностей. Ціннісна структура суспільства надзвичайно складна, і її елементи по-різному впливають на динаміку розвитку суспільства.

В даний час зростає інтерес до дослідження ціннісних орієнтацій молоді. Адже від того, які ціннісні орієнтації будуть сформовані у молодого покоління, буде залежати, яке суспільство вийде в цілому, і яких цінностей дотримуватиметься нове покоління.

Існують різні визначення поняття «цінності». Так М. Шелер у своїх працях розглядає цінності як специфічні властивості об'єктів: "всі цінності є матеріальними якістьми, які підпорядковуються певному порядку у відношенні один до одного за принципом "високого" і "низького", незалежно від форми буття, в якій вони втілюються" [2, с. 303]. Згідно С.Л. Рубінштейна, цінність - це значимість для людини чогось у світі [1].

Гендер в суспільному житті є одним із шляхів і способів адаптації особистості до життя в суспільстві. Суть гендера полягає в тому, що люди